

Det var noget af det, vi så på, da Retsudvalget sidste sensommer var i Sverige. Jeg tror, vi var rigtig mange, som blev rigtig godt inspireret af de gode ting, man gør i Sverige. Det har vi i hvert fald kunnet se på antallet af beslutningsforslag, som Folketinget har behandlet, efter at Retsudvalget kom tilbage fra Sverige. Stort set alle partier har ladet beslutningsforslag fremstille, som tager udgangspunkt i de erfaringer, vi fik med fra det svenske. For i Sverige har de en helt anden tilgang til det med at være udsat for en forbrydelse. Hos dem handler det om, at man tager ofret i hånden og hjælper ofret igennem, sådan at offertiden kan blive overstået hurtigst muligt, men også så den bliver overstået så smertefrit som overhovedet muligt.

Hjemme hos os skal man kæmpe for at få sin erstatning, og den ikke særlig høj, når den kommer. I Sverige er det omvendt, der ringer de selv og spørger: Er pengene kommet? Er der noget, vi kan gøre for dig? Hvordan kan vi hjælpe dig mere? Jeg synes, at vi skal prøve at se, om vi ikke også i Danmark kunne blive langt mere menneskelige i den måde, hvorpå vi ser på mennesker, som har været udsat for forbrydelser. De har været meget igennem og har ikke også kræfter til at skulle kæmpe med et stift system, som ikke er indrettet til at være smidigt.

Jeg er glad for, at Folketinget bakker op om de større erstatninger, som Socialdemokraterne synes at vi skal have, og jeg er også tilfreds med, at justitsministeren vil vælge at nedsætte en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe. Det trøster mig rigtig meget, at den er hurtigtarbejdende, især når man tænker på erfaringerne med regeringens kommissioner; det er jo ikke noget, der normalt går alt for hurtigt. Så en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe er måske noget, vi kan håbe på engang at se resultatet af.

Jeg også glad for tilslutningen til, at vi etablerer en erstatningsfond, hvor alle, som får en dom, skal indbetale 500 kr., som så kan gå til bl.a. erstatninger, men også til forskning og til eksempelvis det, som SF er inde på, nemlig offerrådgivning.

SF rejser spørgsmålet om, hvordan vi kan bakke op om offerrådgivningen. Jeg tror, der er mange mennesker i Danmark, der slet ikke kender vores system. Men er man udsat for en forbrydelse, har vi faktisk et system, der er landsdækkende. Hvis man ringer til offerrådgivningen, kommer der en frivillig hjælper ud til en,

som kan være der i den første tid, kan hjælpe med at træffe aftaler og med at finde ud af, hvor man skal søge behandling. Skal man på krisecenter? Skal man have taget kontakt til familie eller arbejdsplads? Den første akutte hjælp kan man få, hvis man henvender sig til offerrådgivningen. Det er et landsdækkende system, som opererer i alle egne af landet, og hvor frivillige har døgnvagter for at være parate, hvis der skulle være nogen, der får brug for dem.

Kl. 13:33

De her frivillige, som altså arbejder der for at hjælpe, når uheldet er ude og mennesker bliver udsat for forbrydelser, får ikke betalt deres transportudgifter, og de har længe fremført det som dybt urimeligt, at de rent faktisk skal have penge op af lommen for at hjælpe. Det synes vi hos Socialdemokraterne også er urimeligt, og jeg kan notere mig, at det jo var med i det beslutningsforslag, som SF fremlagde, som hed B 88. Det er ikke specifikt nævnt i vores forslag, som hedder B 179. Men der kan man jo se, hvor meget bedre man kan blive, når man arbejder sammen, og når SF og S lægger forslagene sammen, ender vi faktisk med en offerpakke, der er tæt på at være fuldkommen.

Så jeg er glad for, at Folketinget har bakket op både om de initiativer, som Socialdemokraterne har foreslået, og også om dem, som SF tidligere har lagt frem, og som nu indgår i det udvalgsarbejde, som justitsministeren altså vil igangsætte. Hvor er det rart, at tingene får lov til at arbejde videre – at ministeren ikke bare jorder de gode ting, som kommer. Det er en ny stil, den her regering udviser, hvor man rækker hånden ud, når oppositionen rent faktisk har nogle gode bud på hjerte. Det glæder mig meget, for det er i alles interesse, ikke mindst i de mange menneskers, som hver eneste dag kæmper med at have været udsat for en forbrydelse.

Kl. 13:34

Første næstformand (Svend Auken):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.